

Goede praktijkvoorbeelden van inclusief onderwijs in Turkije

Casestudy 1: Mert, een zesjarige jongen

Mert is een zesjarige jongen met ADHD. Mert heeft moeilijkheden met focussen en aandachtig zijn en met controle over zijn gedrag. Hij is ook hyperactief (overactiviteit). In een inclusieve omgeving heeft hij nood aan extra ondersteuning bij organisatie, academische en levensvaardigheden, communicatie, sociale interactie en gedragsbeheersing.

In dit goede praktijkvoorbeeld observeerden we Mert in zijn schoolomgeving. We interviewden zijn directie en zijn leerkrachten. We stelden een video op om de behoeften van kinderen in de natuurlijke omgeving van die school te observeren. In deze video vroegen we stagiaires naar hun mening. Deelnemers zagen hoe het element van aanpassing van het inclusief onderwijs in dit geval werd geïmplementeerd.

Ten tweede ontwikkelden we dramalessen door de stagiaires rollen te geven als Mert, Merts tweelingbroer, leerkracht, ouder en schooldirecteur. We wilden de deelnemers laten nadenken over de situatie en aanpassingen van de leerkracht. Ze evalueerden de positieve en de negatieve aspecten van de implementatie.

Ten slotte stelden de deelnemers hun ideeën voor en legden ze uit hoe zij denken dat de 5 andere sleutelementen van inclusief onderwijs in dit geval kunnen worden toegepast.

Casestudy 2: Abdurrahman, een vijfjarige jongen

Abdurrahman is een vijfjarige jongen die in Irak is geboren. Hij verloor zijn vader bij een bomaanslag en hij migreerde op vierjarige leeftijd naar Turkije samen met zijn moeder, onmiddellijk nadat zijn vader was gestorven. Hij en zijn familie kregen steun van de Dienst Vreemdelingenzaken van de Turkse Republiek. De familie verhuisde naar de Balikesir provincie en hun officiële zaken gingen naar de lokale dienst voor vreemdelingenzaken.

Migrantenkinderen worden met veel speciale onderwijsbehoeften en -omstandigheden geconfronteerd. Deze omvatten:

- armoede
- de uitdaging een nieuwe taal aan te leren,
- omgaan met emotionele stress bij de aanpassing aan nieuwe sociale normen en een nieuw institutioneel klimaat
- de confrontatie met vooroordelen en discriminatie in het nieuwe land
- ontwrichting en afzondering van de familie en onaangepaste sociale steun om hen de gebroken banden in hun thuisland te helpen compenseren
- verlies aan steun die nodig is voor hun psychologisch welzijn en oorlogstrauma's.

Om het hoofd te bieden aan deze verschillende uitdagingen zijn er acties door scholen, regeringen en vrijwilligersorganisaties nodig. In dit geval werd Abdurrahmans verhaal met visuele ondersteuning en een cartoon met instructies gebracht. De deelnemers speelden dan het spel 'Vind je eigen weg in een woud van aanpassingen'. Dit spel doet hen nadenken over Abdurrahmans situatie en doet hen beslissingen nemen en zelfs acties ondernemen.